

איפה העלה מנח? הכל נעץ!

יום א'

1

"...הנה כתיב לעולם השם דברך נצב בשמים. ופרש הבעל שם טוב זכרוננו לברכה, כי דברך שאמרת יהי רקיע בתוך המים וגו', תבות ואותיות אלו הן נצבות ועומדות לעולם בתוך רקיע השמים ומלבשות בתוך כל הרקיעים לעולם להחיותם..." (שער היחוד והאמונה, פרק א)

האמרה על הפס - "יהי" - מאשיכה בכל ראש, ומהו את העולם מחזק.

2

3

"... כמו שנאמר אין אדם נוקר אצבעו למטה אלא אם כן מכריזין עליו תחלה... וכן על דרך זה בהשגחה על חלקי דומם, צומח, חי... וכמו שנאמר **עיניך פקחות על כל**." (מאמרי אדמו"ר הזקן פרישיות, עמודים קי"א)

נספח:

נזכר, השם ברא את העולם, את השמש והירח, את הפרפר והפרח, הכל – בדבור.

השם אמר "יהי" – והדבר נוצר ונהיה.

השם ממשיך לברא את העולם, לקים ולהוות אותו בכל רגע מחדש. לכן ברור שכל דבר בעולם קורה בתכנון מדויק של הקדוש ברוך הוא ועל פי רצונו. **הכל בהשגחה פרטית.**

פִּיחוּתָה עַל הַקּוֹלִית

בַּמִּדְרָשׁ מְסַפֵּר עַל אֶבֶן קִטְנָטָנָה שְׁמֵלָאָה
תִּפְקִיד חָשׁוּב בַּהֲשָׁגָה פְּרָטִית.

רַבִּי יִצְחָק בְּר־אֶלְעָזָר טִיל יוֹם אֶחָד בְּשִׁבְלֵי הַיַּרְדִּי בֵּין
הַסְּלָעִים שֶׁעַל חוּף הַיָּם שֶׁל קִיסְרִין. לִפְתָּע, רָאָה קוֹלִית
קִטְנָה (עֵצָם עֲגֻלָּה) מִתְגַּלְגֶּלֶת בְּמוֹרֵד הַשִּׁבְלִי. חָשַׁשׁ
רַבִּי יִצְחָק שְׁמִישָׁהּ יִפּוֹל עַל הַקּוֹלִית וְלִכֵּן הִחְבִּיאַ
אוֹתָהּ בֵּין הַסְּלָעִים. אָךְ לְאַחֵר שִׁפְסַע כָּמָה צַעֲדִים,
רָאָה שֶׁהַקּוֹלִית יֵצֵאָה וְהַמְּשִׁיכָה לְהַתְגַּלְגֵּל. שׁוּב הִחְבִּיאַ
רַבִּי יִצְחָק אֶת הַקּוֹלִית בֵּין הַסְּלָעִים, אָבֵל שׁוּב, לְמַרְפֵּא
הַפֶּלֶא, יֵצֵאָה הַקּוֹלִית מִמְּקוֹמָהּ וְהַמְּשִׁיכָה לְהַתְגַּלְגֵּל.
רָאָה אֶת זֶה רַבִּי יִצְחָק וְאָמַר לְעַצְמוֹ, לֹא אֶמְשִׁיךְ לְהִזִּיז
אֶת הַקּוֹלִית מִהַדְרָךְ. כִּנְרָאָה יֵשׁ לָהּ שְׁלִיחוֹת מִיַּחֲדָת.

לְאַחֵר זְמַן קָצָר, הוֹכִיעַ בְּמָקוֹם שְׁלִיחַ רוֹמָאִי, שָׂרָץ
בְּהַתְלָהּבוֹת בְּמוֹרֵד הַשִּׁבְלִי. הַשְּׁלִיחַ רָץ וְ... נִתְקַל
בְּקוֹלִית הַמִּתְגַּלְגֶּלֶת. הַנִּפְלִיָּה הִיָּתָה חֲזָקָה וְהַשְּׁלִיחַ מָת.

הַיְּהוּדִים שֶׁעָבְרוּ שָׁם בְּדָקוֹ בֵּין חִפְצָיו, וְמָה הֵם מַצְאוּ?
הַרוֹמָאִי נָשָׂא מִכְתָּב וּבּוֹ גִּזְרוֹת רְעוֹת חֲדָשׁוֹת עַל יְהוּדֵי
קִיסְרִין. מֵאַחֵר וְהַשְּׁלִיחַ מָת, הַמִּכְתָּב לֹא הִגִּיעַ אֶל
הַמוֹשֵׁל וְהַגִּזְרוֹת הִקְשׁוֹת בְּטָלוּ. (עַל־כֵּי בְּרֵאשִׁית רַבָּה י' ח)

אָכֵן, גַּם גִּלְגּוּלָהּ שֶׁל קוֹלִית קִטְנָנָה, הוּא בַּהֲשָׁגָה פְּרָטִית.

מִנְהוּ חֲזָקָה עֲלֵימָתִי הַיּוֹם:

סִפְרָתִי בְּבֵית אֶת הַסְּפֹר הַיּוֹמִי עַל הַשָּׁגָה פְּרָטִית

☐

שְׁמִי:

חֲתִימַת הוֹרִים:

אין מקום לדאגה הכל בהשגחה!

יום ב'

2

1

"...וכשיתבונן האדם בעמק הבנתו ויציר בדעתו היותו מאין בכל רגע ורגע ממש האיד יעלה על דעתו כי רע לו... הרי האין שהיא חכמתו ותברך הוא מקור החיים והטוב והענג... **רק מפני שאינו משוג** לכן נדמה לו רע או יסורים.."

(תנא, אגרת הקדש, סימן יא)

3

4

3

2

1

"...צריך להיות נגד עיניו תמיד האמת, שבורא העולם הוא המהוה מקים ומחיה את כל אחד ואחד מהנבראים, ובכרט בני אברהם יצחק ויעקב אשר עליהם נאמר בנים אתם לה' אלתיכם, ובהיותו – השם ותברך – עצם הטוב הרי מטבע הטוב להיטיב, ואין כל מקום לדאגה חס ושלום, והעבודה יכולה להיות בשמחה גדולה וגם אמתית..." (הרבי מליובאוויטש

באגרת קדש, ח"י אדר תשט"ז)

4

נספח:

השם הוא מקור החיים והטוב. הרבה חסדים קטנים וגדולים מקיפים אותנו בכל רגע.

עלינו לזכר שכל מה שנעשה אתנו הוא בהשגחה פרטית מחלטה. וגם הדברים שנראים בעינינו כלא טובים, זה רק מפני שאנחנו לא יכולים להבין את חשבונות הבורא, איך באמת הכל לטובתנו. ואם אדם מוצא את עצמו בדרך לבד, קצת חושש וקצת מדאג, שיזכר שהקדוש ברוך הוא עכשו אתו, משגיח עליו – לטובתו.

לילה (עֵפֶל) טוב

הגמרא מספרת על לילה מיוחד של השנחה פרטית שעבר על רבי עקיבא. פעם הלך רבי עקיבא בדרך ארצה והיו עמו חמור לרכב עליו, תרנגול שתפקידו היה להעיר את רבי עקיבא לתקון חצות, ונר – שיאיר לו את חשכת הלילה כדי שיוכל ללמד תורה.

לעת ערב, הגיע רבי עקיבא לעיר אחת חפש מקום ללון. והנה, אף אחד מאנשי העיר לא היה מוכן לארח אותו! לרבי עקיבא לא הייתה בררה והוא נאלץ להשאר בשדה מחוץ לעיר.

לילה קשה וארוך עבר עליו. אריה הגיע מן היער וטרף לו את החמור, חתול זנק לפתע וטרף את התרנגול, ולסיום – רוח פתאומית נשבה וכבתה את הנר!

בחשכה גמורה, בודד לגמרי, חכה רבי עקיבא שיאיר השחר. האם הוא התמרמר? כלל לא! רבי עקיבא אמר: "כל מה שעושה הקדוש ברוך הוא – לטובה עושה".

והנה, מה התברר בבקר? באותו לילה התנפלו שודדים על העיר. גנבו, רצחו וגרמו לבהלה גדולה. הבין רבי עקיבא, שאם היה מתאכסן בעיר, היה נכגע על ידי השודדים,

ואם היה החמור נוער והתרנגול קורא והנר דולק, היו השודדים מבחינים בו כשיצאו מן העיר, ותופסים גם אותו.

(עלפי ברכות סב.)

אכן, כל מה שהקדוש ברוך הוא עושה, לטובה הוא עושה.

מהו חֶזֶק עֵפֶלֶף היום:

ספרתי בבית את הספור היומי על השנחה פרטית ☐

שמי:

חתימת הורים:

יום ג'

למה לכעס? הכל נהבויס!

1

2

3

..שבעת כעסו נסתלקה ממנו האמונה כי אלו הִיה מֵאִמִּין
שְׁמֵאת הַשֵּׁם הִיְתָה זֹאת לוֹ לֹא הִיה בְּכַעַס כָּלֵל. וְאִךְ שָׁבוּ
אָדָם שֶׁהוּא בַּעַל בְּחִירָה מְקַלְלוֹ אוֹ מַכְהוֹ אוֹ מַזִּיק מְמוֹנוֹ
וּמִתְחִיב בְּדִינִי אָדָם וּבְדִינִי שָׁמַיִם עַל רַע בְּחִירָתוֹ, אִךְ
עַל פִּי כֵן עַל הַנֶּזֶק כָּבֵד נִגְזַר מִן הַשָּׁמַיִם וְהַרְבֵּה שְׁלוּחִים
לְמָקוֹם, וְלֹא עוֹד אֵלָּא אֲכִלוּ בְּשַׁעָה זֹו מִמֶּשׁ שֶׁמַּכְהוֹ אוֹ
מְקַלְלוֹ מִתְלַבֵּשׁ בּוֹ כּוֹחַ הַשֵּׁם וְרוּחַ פִּיּוֹ יִתְבָּרַךְ הַמְחִיֵּהוּ
וּמְקַיְמֵהוּ.. " (תנ"א, אגרת הקדש כה)

4

5

"כָּל הַכּוֹעֵס כְּאֵלוֹ עוֹבֵד עֲבוֹדָה זָרָה" (מסכת שבת קה,ב).
מִי שְׁכּוֹעֵס מִרְאֵה כְּאֵלוֹ הוּא חוֹשֵׁב שֶׁיֵּשׁ עוֹד מִיִּשְׁהוּ,
חוּץ מֵהַשֵּׁם, שֶׁיִּכּוֹל לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים בְּעוֹלָם.

נספח: גַּם כְּשֶׁמִּיִּשְׁהוּ עוֹשֶׂה לָנוּ דְּבָר לֹא טוֹב, צָרִיד לִזְכֹּר
שֶׁאִין מָה לְכַעַס! הִרֵי הַשֵּׁם יוֹצֵר אֶת הַמְּצִיאוֹת בְּכָל רֹגַע
מִחָדָשׁ. הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחַה פְּרָטִית מֵאֵת הַשֵּׁם!

לָכֵן, כְּשֶׁקוֹרֶה לָנוּ דְּבָר לֹא נָעִים, בְּמָקוֹם לְכַעַס עַל מִי שֶׁעָשָׂה לָנוּ, טוֹב
יֹוֹתֵר לְהִתְפַּלֵּל לְהַשֵּׁם שֶׁיִּסִּיר מֵאֵתָנוּ אֶת הַדְּבָר הַלֹּא נָעִים שֶׁקָּרָה לָנוּ.

אי צאר אַפּאָטי אָקאָ?

תְּקוּפָה קָשָׁה בְּמִיחָד עָבְרָה עַל דָּוִד הַמֶּלֶךְ כְּאֲשֶׁר הָבֵן שָׁלוֹ, אַבְשָׁלוֹם, מָרְדִּי בּוֹ וְנִסָּה לְתַפֵּס אֶת הַמַּלְכוּת. אַבְשָׁלוֹם הִצְלִיחַ לְאַסֹּף סָבִיבּוֹ אֲנָשִׁים רַבִּים וּלְדוֹד הַמֶּלֶךְ לֹא הָיְתָה בִּרְרָה אֲלֹא לְבָרַח מִירוּשָׁלַיִם.

לֹא קָשָׁה לְתָאֵר אֶת הַהֲרָגָשָׁה שֶׁהָיְתָה לְדָוִד וּלְאֲנָשָׁיו בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן. וְהִנֵּה, כְּאֲשֶׁר הֵם הִתְקַרְבוּ לְעִיר בִּשְׁם "בַּחוּרִים", צִפְתָּה לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל "קִבְּלַת פָּנִים" מְאוֹד לֹא נְעִימָה. אָדָם נִכְבָּד, שִׁשְׁמוֹ הָיָה שְׁמֵעִי בֶן גִּרְאִי, עָמַד בְּפֶתַח הָעִיר וְקָלַל אֶת הַמֶּלֶךְ בְּמַלְּיִם נוֹרְאִיּוֹת. "צֵא, צֵא, אִישׁ הַדְּמִים וְאִישׁ הַבְּלִיעַל", הוּא צָעַק וְגַם הִשְׁלִיךְ אֲבָנִים עַל הַמֶּלֶךְ וְאֲנָשָׁיו.

הַפְּגִיעָה בְּכָבוֹד הַמַּלְכוּת הָיְתָה קָשָׁה וְאֲבִישִׁי בֶן צְרוּיָה, מִגִּבּוֹרֵי דָוִד, בִּקֵּשׁ רְשׁוֹת מֵהַמֶּלֶךְ לְסַלֵּק מִיָּד אֶת הַמְּכַרְעִי וְכֵן לְהַצִּיל בְּמַעַט אֶת כָּבוֹד הַמֶּלֶךְ! אָבֵל הַמֶּלֶךְ דָּוִד אָסַר עָלָיו לְהִזִּיק לְשְׁמֵעִי, וְהוּא גַם הִסְבִּיר מִדּוּעַ: **"הַשֵּׁם אָמַר לוֹ קָלַל אֶת דָּוִד, וְאִי יֹאמַר מִדּוּעַ עָשִׂיתָ כֵּן – הִנֵּחוּ לוֹ וְיִקְלַל כִּי אָמַר לוֹ הַשֵּׁם."**

בְּרוּר שְׁשִׁמְעִי חָטָא וּכְשָׁע וְעוֹוֹנוֹ גָּדוֹל, אָבֵל הַמַּחֲשָׁבָה עָלָיו לֹא הֶעֱסִיקָה אֶת דָּוִד. דָּוִד הַמֶּלֶךְ הֶעֱדִיף לְרֹאוֹת בְּשְׁמֵעִי שְׁלִיחַ מִמְּרוֹם שֶׁבֶא לִיסֵר אוֹתוֹ.

על פי שמואל ב פרק ט"ז

אַפּוֹהוּ חָזַק עֲלֵמְדִי הַיּוֹם:

סִפְרָתִי בְּבֵית אֶת הַסְּפּוֹר הַיּוֹמִי עַל הַשְּׁגָחָה פְּרָטִית ☐

שְׁמִי:

חֲתִימַת הוֹרִים:

רְאִיתָ? שָׁמַעְתָּ? אָכַל מָה לֹא אָתָּה?

יוֹם ד'

"מורנו הבעל שם טוב אמר: כל דבר ודבר אשר האדם רואה או שומע, הוא הוראת הנהגה בעבודת השם. וזהו ענין העבודה, להבין ולהשכיל מכל דרך בעבודת השם". (היום יום, ט' אדר)

1

2

התבוננו בציור שלפניכם, איזה ארוע הוא מתאר?

3

רש"י אומר על הפסוק "לא תעמד על דם רעך" – "לראות במיתתו ואתה יכול להצילו".

הרבי לומד מזה רמז נפלא לנושא השגחה פרטית.

"... זה שאתה רואה את חברך בסכנת מיתה ("לראות במיתתו"), הרי זו הוכחה ש"אתה יכול להצילו", שנתן לך הכוח להצילו, דאם לא כן, מדוע הראו לך זאת? והרי לא ברא הקדוש ברוך הוא דבר אחד – כולל גם ראיה זו – לבטלה!"

ומזה גם הוראה ברורה לדורנו זה במיוחד, שהרבה מאחינו בני ישראל נמצאים בעוונותינו הרבים במצב של סכנת טביעה רוחנית בפעל ממש

(והרי זה נכלל ב"דם רעך") – שהזהירה תורה "לא תעמד על דם רעך", ומטל על כל אחד ואחד החיוב לעשות כל מה שביכולתו להצילם ולהחיות את נפשם.

(משוחת שבת פרשת קדושים תשמ"ו)

4

נסכים

הבעל שם טוב מלמד אותנו שאם אנחנו שומעים דבר שמסב את תשומת הלב שלנו, או רואים דבר מענין, אנחנו צריכים לעצור, לזכר שהכל בהשגחה פרטית, ולחשוב, מה אנחנו צריכים ללמד מהדבר שפגשנו, איך הוא יכול לעזור לנו בעבודת השם.

אָמאָר נאָכאַן אױ

עגלון גוי, עבר יום אחד עם עגלתו הכבדה, בדיק ברחוב הסמוך לבית הכנסת ובית המדרש של הבעל שם טוב הקדוש. באותו יום, הרחוב היה מלא בבץ והעגלה שקעה בבץ ולא הצליחה להמשיך בדרכה.

נגש הגוי לחלון בית הכנסת שבו ישבו הבעל שם טוב ותלמידיו ועסקו בתורה או בתפלה, הכניס את ראשו מבעד לחלון, ובקש שיעזרו לו להוציא את העגלה מן הבץ.

כיון שהעגלה היתה כבדה, והבץ היה עמק ורב – ענו לו התלמידים שהם לא יצליחו לעזר לו.

הגוי השיב להם במשפט בשפה האוקראינית: "מאזשעש דא ניע חאטשעש", שפרושו: "אתם יכולים אבל אינכם רוצים". כלומר, בגלל שאתם לא באמת רוצים, לכן נראה לכם שאתם לא יכולים.

מאחר יותר הבעל שם טוב הסביר לתלמידיו שהדברים שהם שמעו מהגוי אינם במקרה, אלא אפשר וצריך ללמד מזה הוראה בעבודת השם:

ילד יהודי שצריך ללמד יותר חמש, משניות, דינים וכך הלאה, או מבגר שצריך ללמד יותר גמרא, רמב"ם, שלחן ערוך, חסידות ועוד – לפעמים נדמה להם שאין להם כוח, שהם עיפים מדי, שהם "לא יכולים".

במקרים כאלו, כדאי להזכר בדבריו של הגוי, להבדיל, "אתם יכולים אבל אינכם רוצים". צריך לדעת שהקדוש ברוך הוא נותן כוחות לעשות את כל הדברים הטובים, יהודי יכול לעשות כל מה שנדרש ממנו! ואם נדמה לא שהוא לא יכול, זה רק מפני שהיצר הרע שכנע אותו לא לרצות...

(על-פי שיחת הרבי, טו תמוז ה'תש"כ)

נאָהוּ קאָכט אַ פּאַנצטל הייַט:

ספרתי בבית את הספור היומי על השגחה פרטית ☐

שמי:

חתימת הורים:

יום ה'

הַגִּעְתָּ לְכָאן
נַחֲנֵנְ עִנְיָן!

2

"וְהִלַּכְתָּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה'

אֱלֹקֶיךָ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם" (דברים כ"ב)

"וְהִלַּכְתָּ אֶל הַמָּקוֹם" - כְּאֶשֶׁר יְהוּדֵי

מָגִיעַ לְכָל מִינֵי מְקוֹמוֹת, עָלָיו לָדַעַת שֶׁ...

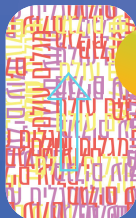
"כְּאֶשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֶיךָ" - הַשֵּׁם מוֹבִיל

אוֹתוֹ לְאוֹתָם מְקוֹמוֹת. כְּדֵי שֶׁ...

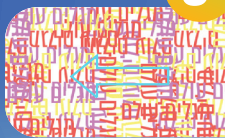
"עִנְיָנוּ עִנְיָן" - הַמִּטְרָה הִיא שְׂהוּא

יִכְרַסֵּם אֱלֹקִים בְּאוֹתָם מְקוֹמוֹת.

1

3

4

"הַמֵּאֲמִין בַּהֲשָׁנָה פְּרָטִית יוֹדֵעַ כִּי מֵהַשֵּׁם מִצְעָדִי גִבֵּר
כּוֹנֵנִי, אֲשֶׁר נִשְׁמָה זֹאת צְרִיכָה לְבָרֵךְ וּלְתַקֵּן אִיזָה בְּרוּר וְתִקּוֹן
בְּמָקוֹם פְּלוֹנִי. וּמֵאוֹת בְּשָׁנִים אוֹ גַם מִשְׁעַת בְּרִיאַת הָעוֹלָם
הִנֵּה הַדָּבָר שֶׁצָּרִיךְ לְהִתְבָּרֵךְ אוֹ לְהִתְתַּקֵּן מִחֻכָּה לְאוֹתָהּ
הַנִּשְׁמָה שֶׁתְּבוֹא לְבָרְרוֹ וּלְתַקְּנָהּ, וְגַם נִשְׁמָה הַלְזָה הִנֵּה מֵאֵז
נִאֲצָלָה וְנִבְרָאָה הִיא מִחֻכָּה לְזִמְן יְרִידָתָהּ לְבָרֵךְ וּלְתַקֵּן
אֶת אֲשֶׁר הִטֵּל עָלֶיהָ". (הַיּוֹם יוֹם, ג' אֶלּוּל)

5

נִסְפֵּס:

כָּל הַמְּקוֹמוֹת שְׁאֵלֵיהֶם אֲנַחְנוּ מְגִיעִים, הֵם בַּהֲשָׁנָה
פְּרָטִית מַחֲלֻטָּה, כְּדֵי שְׁנַמְלֵא אֶת הַמִּטְרָה - לְכַרְסֵם
אֱלֹקִים בְּעוֹלָם.

"חֲסִיד יוֹצֵר סְבִיבָה" - אוֹמֵר הָרַבִּי הָרֵש"ב (הַיּוֹם יוֹם, ל' אֶדְרָא). עָלֵינוּ
לְהִסְתַּכֵּל סְבִיבֵנוּ וּלְהַחֲלִיט - אִיךָ וּבִמָּה אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהַשְׁפִּיעַ
לְטוֹבָה?

עֲלִיחוֹת בְּאַנְצֵה הָרֶק

כְּשֶׁהֵגִיעַ הָרַבִּי הָרִי"צ לֶאֱמִרְקָה, מִצָּב הַיְּהוּדוֹת שֶׁם הָיָה מִמֶּשׁ לֹא טוֹב. הַמוֹנֵי יְהוּדִים הִתְגוֹרְרוּ בַּמְקוֹמוֹת הַמִּנְתָּקִים מִכָּל קֶהְלָה יְהוּדִית, הֵם הָיוּ שְׂקוּעִים בְּרִדִּיקָה אַחֵר הַמָּמוֹן וְהַיְּהוּדוֹת שְׁלֵהֶם הָלְכָה וְנִשְׁכָּחָה.

בְּכָל שָׁנָה בִּקְיָא, הָרַבִּי הָרִי"צ הָיָה שׁוֹלֵחַ מִתְנַדְּבִים מִתּוֹךְ תַּלְמִידֵי הַיְּשִׁיבָה, לְמַסֵּעַ בֵּין עָרִים וְעִירוֹת בְּרַחֲבֵי אֱמִרְקָה, כְּדֵי לִכְגֹּשׁ יְהוּדִים וְלַחֲבֹר אוֹתָם מַחֲדָשׁ לְתוֹרָה וְלַמְצוּוֹת.

בְּאַחַת הַהִתְוַעְדוּיוֹת סִפֵּר הָרַבִּי אֶת הַסְּפֹר הַבָּא:

בְּאַחַת הָעִירוֹת הָאֱמִרְקָאִיוֹת, יְהוּדִי אֶחָד רָאָה לִפְתַּע מַחֲלוֹן בֵּיתוֹ בַּחוּר בְּמֶרְאֵה יְהוּדִי מְלֹא! עִם זָקֵן וּפְאוֹת וְחוֹטֵי הַצִּיצִית בַּחוּץ...

הַבַּחוּר הָהוּא הֵגִיעַ לְאוֹתָהּ עֵינָהּ כְּדֵי לִהְבִּיא אֵלֶיהָ יְהוּדוֹת. הוּא לֹא יָדַע שֶׁבְּעֵצָם הַהִלִּיכָה שְׁלוֹ בְּרַחוּב הוּא כָּבֵד עֲשָׂה הַמוֹן. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הֵבִיא אוֹתוֹ לְשֵׁם, כְּדֵי שְׁאוֹתוֹ יְהוּדִי יִרְאֶה אוֹתוֹ מִהַחֲלוֹן!

הַיְּהוּדִי נִזְכַּר בְּדַבָּרִים שֶׁיָּדַע מִן הָעֶבֶר וּבִלְבֹּו הַתְּעוֹרֵר רָגַשׁ לַיְּהוּדוֹת. הוּא הִתְעַנֵּן בֵּין חֲבָרָיו מִי הָיָה הַבַּחוּר הַזֶּה, הָאִם הוּא מְרוֹסְיָה אוּ מְפּוֹלִין, וְאָמְרוּ לוֹ שְׁלֹא, זֶהוּ בַּחוּר אֱמִרְקָאִי מִהָעִיר הַיְּקָרְתִּית "בּוֹסְטוֹן". אוֹתוֹ יְהוּדִי הַתְּרַשֵּׁם עִמְקוֹת מִהָעֶבֶדָּה שָׁגַם בַּחוּר יָלִיד אֱמִרְקָה הוֹלֵךְ בִּלְבוּשׁ כָּזֶה וְחִי כִּיהוּדִי מְאֲמִין לְכָל דָּבָר. לְבֹו נִפְתַּח, וְכֵן בְּמִשָּׁךְ הַזְּמַן הוּא הִתְקַרַּב לְשִׁמְרִית כְּשִׁרּוֹת וְלְשִׁמְרִית מְצוּוֹת נוֹסְפוֹת.

וְכָל זֶה מִבְּלִי שֶׁהַבַּחוּר יָדַע עַל הַשְּׁלִיחוֹת שֶׁמֶלֶא בַּמְּקוֹם שְׁאֵלָיו הֵגִיעַ.

נִפְּחוּ חֶזֶק עֲלֵינֵנוּ הַיּוֹם:

סִפַּרְתִּי בְּבֵית אֶת הַסְּפֹר הַיּוֹמִי עַל הַשְּׁגָחָה פְּרָטִית ☐

שְׁמִי:

חֲתִימַת הוֹרִים:

י"ט בכסלו ראש השנה לחסידות

יום ההלואה של כבוד־קדשת רבי דובער, הרב
המגיד ממזריטש וחג הגאולה של כבוד־קדשת
אדמו"ר הזקן רבי שניאור זלמן.
מתאים ביום זה לערוך התועדות משפחתית שמחה.

ומה בהתועדות?

לחייס:

בי"ט בכסלו מאחלים זה לזה: **לשנה טובה בלאו**
החסידות ובזרכי החסידות תכתבו ותחתמו

נאם

האדמו"ר הזקן אמר ש"הלשון היא קלמוס הלב,
והנאם הוא קלמוס הנפש".

הנגון המזהה ביותר עם חג הגאולה י"ט בכסלו, הוא הנגון
"פדה בשלום", המלווה את המלים מפרק נה בתהלים,
אותן אמר האדמו"ר הזקן בהשגחה פרטית, בדיוק בשעה
שהודיעו לו על שחרורו...

אמרה חסידית

"ויתבונן האדם: ומה אם תנועת עשב

באה בהשגחה פרטית ונוצעת להשפעת
פגות הפריאה, אין האזכר בכל (=כלומר ההשגחה
על בני האדם) וישא לא עם קרובו בפרט (=ההשגחה על כל
יהודי) על אחת כמה וכמה". (היום יום, כח חשוון)

במסגרת "שבוע החסידות" בבתי הספר, העמיקו
התלמידים השנה בנושא ה"השגחה פרטית" שהוא אבן
יסוד בחסידות.

החלטה טובה

למדנו ב"שבוע החסידות" על ההשפעה שיש לנושא ה"השגחה פרטית" על חיי היום יום שלנו, באופן שיהיו מלאי אמונה, בטחון, והשפעה חיובית על הסביבה.

בקשו מילדכם להראות לכם את כרטיסי הלימוד שלו את השבוע המיוחד.

האם יש לכם רעיון להחלטה טובה משפחתית, בהתאם לילדכם בכרטיסים?

ספר חסידי

החסידה (א) הציחה

שליח חב"ד חדש בקליפורניה החליט לארגן מסבת חנכה ענקית ליהודי הקהילה. דרך הפרסומות הוא אתר קניון שנראה לו מתאים לעריכת הארוע ושכר אותו. הוא תכנן לערוך הדלקת נרות חנכה מרכזית עם באי הקניון ולהפיק מסבת ילדים עם מופע ורקודים.

כשהגיע השליח הנמרץ ביום הארוע למקום כדי להכינו, הוא נדהם לגלות כי מדובר בקניון נטוש הממקם בקצה העיר שיש בו רק תאטרון פעיל. כמות האנשים שהשתתפו בארוע הייתה קטנה ביותר והשליח חש אכזבה עצומה.

הימים עברו ובאחד משעורי החסידות שהתקיימו בבית חב"ד בנושא אמונה ויסורים, הגיע אדם חדש שהצטרף זה עתה לקהילה המקומית שלא הפסיק לבכות כל השעור. לאחר השעור שוחח אתו השליח והיהודי שתף אותו בחייו הקשים: הוא אבד בתאונת דרכים שנים מתוך שלשת ילדיו ושקע בדכאון עמק. באחד מערבי חנכה הוא לקח את בתו היחידה לתאטרון ולכתע שמע מוזיקה יהודית. היהודי נמשך למקום וחש שהנרות מדברים אליו: 'הרבה אור עומד לחדר לחיך, הרבה חגיגות שמחות מצפות לך. אל תתיאש, אחז בידה של בתך ושמר על חיך'.

באותו לילה הוא החליט לתת לחייו סכך חדש ולהשתקם. הוא גמר בלבו לעבר דירה ולפתח דף חדש בחייו. ממש לפני שעבר דירה הוא פנה להשם ואמר: 'אם אכן היית אתי באותו ליל חנכה, תן לי אות נוסף בשעה שאני מגיע לקהילה החדשה, כדי שארגיש שאתה משגיח עלי ודואג לי'.

היהודי פנה לשליח ואמר לו: "נכנסתי לבית חב"ד לשעור והנושא שהעברת בשעור – על סבל ואמונה – דבר בדיוק אלי. אתה האות שלי שהקדוש ברוך הוא אתי!".

השליח התרגש והוציא מהמדף אלבום תמונות, הוא דפדף והראה לידידו הנדהם תמונה מאותה פעילות בחנכה שבה היו שניהם...